

⊕ Dit artikel is exclusief voor jou als abonnee

OPERA RECENSIE

⊕ Opera Zuid laat zien hoe je met weinig geld toch inventief kunt zijn, Weills *Die Dreigroschenoper* bloeit na de pauze helemaal open: vier sterren

Maurice Wiche

15-11-2025, 20:20

🔊 Luisteren

🔗 Delen

Fragment uit Kurt Weills *Die Dreigroschenoper* van Opera Zuid © Joost Milde

Maastricht Regisseur Servé Hermans mikt in het successtuk uit 1928 op voldoende vaart en een goede grap. Rasacteur Maarten Heijmans is met zijn prima spel en expressieve zang dé spil van de voorstelling.

ADVERTENTIE

Al meer dan 100 jaar effectief bij iedere hoest.

Natterman Heder is een geneesmiddel. Lees voor het kopen de verpakking.

ONTDEK >

Twee dagen voordat bij Opera Zuid (1,9 miljoen subsidie) Kurt Weills *Die Dreigroschenoper* in première gaat, gaat bij De Nationale Opera (30,7 miljoen subsidie) Tsjaikovski's *De maagd van Orleans* in première. Bij dat laatste mag het decor wat kosten: over de volle breedte van het podium is een rechtszaal nagebouwd, inclusief metershoge houten lambriseringen én plafond. Opera Zuid doet het daarentegen met decorstukken op wieltjes. Maar zie: het werkt. Hilarisch voorbeeld is de mobiele lantaarnpaal, die symbool staat voor de nachtelijke straat. Wie weinig geld heeft moet inventief zijn.

Zo'n aanpak past ook volledig bij het stuk zelf: een opera satire uit 1928, met louter onderwereldfiguren op het toneel. Zoals gangster Macheath, die het aan de stok krijgt met bedelaarskoning Peachum om het behoud van de macht. Lont in het kruitvat is de dochter van Peachum (Polly), die het waagt te trouwen met Macheath. Dat er vervolgens wordt verraden, gecorrumpeerd en omgekocht dat het een lieve lust is moest het publiek destijds een spiegel voorhouden, en wie zal zeggen dat het tegenwoordig anders is?

L

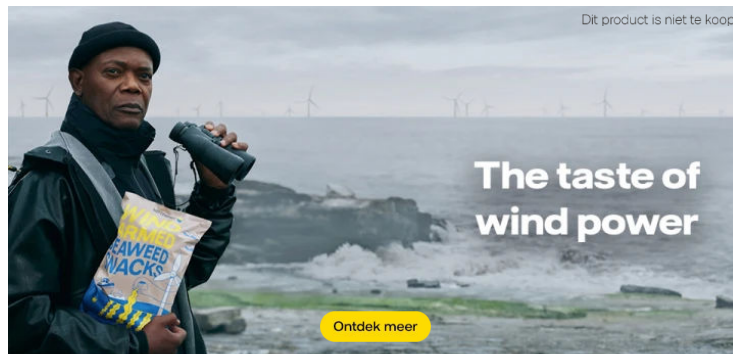
HH

roschenoper van Opera Zuid. © Joost Milde

en toneelstuk met muziek gaat zijn er lange lappen gesproken woord, wat wel even doorbijten is, al mikt regisseur Servé Hermans op en af en toe een goede grap. Pluspunt daarbij is de kiene kostumering: personages zijn stemmig gekleed, wat volledig net het overheersende hoffelijke taalgebruik uit de tekst – beiden zijn een dekmantel voor de vileine bedoelingen daaronder. Het chtig kleurrijk uitgelicht, als om te benadrukken dat het volk nu eenmaal een bonte verzameling individuen is.

ADVERTENTIE

VATTENFALL

een aria's maar liederen, wat een andere manier van zingen verlangt: tekstbeleving staat centraal. Maarten Heijmans (Macheath) acteur de kunst van schrapen, schuren en polijsten als geen ander – hij is sowieso met zijn prima spel dé spil van de voorstelling – al de cast, die mooi uitgebalanceerd is, hem in zijn kielzog: overtuigend acteerwerk, dito zang.

Fragment uit Weills *Die Dreigroschenoper* van Opera Zuid. © Joost Milde

Grote kracht van *Die Dreigroschenoper* is de muziek, die uit een unieke versmelting van diverse stijlen bestaat. Het is een kolfje naar de hand van dirigent Enrico Delamboy, die de musici van Philzuid zwierig maar functioneel de weg wijst. De voorstelling als geheel kan nog groeien aan karakter, maar bloeit na de pauze helemaal open, met aanstekelijke flair tot gevolg. Als ze dat in Den Haag nou ook eens door hebben.

Gehoord: Die Dreigroschenoper door Opera Zuid

Waar: Theater aan het Vrijthof (14-11)

Herhaling: 16-11 (Maastricht), 25-11 (Heerlen), 14-12 (Maastricht)

Lees ook:

[Dreigroschenoper gered, maar financiële zorgen Opera Zuid niet weg: 'We blijven knokken'](#)

Media & Cultuur

Theater

Opera

Theater aan het Vrijthof

Recensies